

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 16. marts 2012
Sagsnr.: 14542
Dok.nr.: 357684

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 21. 02. 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 139 (Alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Spørgsmål 139:

”Hvad mener ministeren, der skal gøres for at holde bestanden af vildkatter nede i de kommuner, hvor kattene er til gene for borgerne?”

Svar:

Efter § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 384 af 17. juli 1984 om indfangning og aflivning af herreløse katte må indfangning og aflivning af herreløse katte kun foretages af en praktiserende dyrlæge eller af personer, som denne har instrueret og fører tilsyn med. Bestemmelsen i § 2, stk. 1, gælder dog ikke for indfangning og aflivning af herreløse katte, der på grund af sygdom eller tilskadekomst befinder sig i en sådan tilstand, at det er åbenbart, at de af dyreværnmæssige grunde bør aflives straks, jf. bekendtgørelsens § 3.

Af § 2, stk. 3, i bekendtgørelsen fremgår det endvidere, at indfangning med henblik på aflivning kun må ske efter anmodning fra kommunen, medmindre dyrlægen finder, at aflivning må anses for påkrævet af dyreværnmæssige grunde. Indfangning med henblik på andre foranstaltninger end aflivning kan ske efter anmodning fra enhver. Eksempler på andre foranstaltninger end aflivning er neutralisering og genudsætning.

Det er således først og fremmest kommunernes ansvar, at indfangning og aflivning af herreløse katte foretages i fornødent omfang. Kommunerne samarbejder lokalt med bl.a. praktiserende dyrlæger og dyreværnsorganisationer for at varetage dette ansvar.

Det Dyreetiske Råd afgav i 2004 en udtalelse om katte, hvoraf det bl.a. fremgår, at rådet ikke har fundet dokumentation for, at der generelt er problemer med dyrevelfærden blandt herreløse katte.

Det Dyreetiske Råd peger i udtalelsen på behovet for at overveje, med hvilket formål bestanden af herreløse katte eventuelt skal begrænses. Grundlæggende finder rådets medlemmer, at katte bør have lov til at forblive en del af den danske fauna. Som udgangspunkt skal katte efter rådets opfattelse således ikke gøres til genstand for forvaltning, medmindre der er særlige grunde til det. Særlige grunde kan ifølge rådet både være hensyn til mennesker, der under konkrete forhold føler sig generet af katte, og dyreværns-mæssige hensyn.

Rådet peger endvidere på, at der er stor forskel på, hvordan kommunerne håndterer eventuelle problemer med katte. Rådet anbefaler i den forbindelse bl.a., at kommunerne "samler op" og håndterer problemerne, der hvor de måtte være. Katteejere og såkaldte "foderværter", som fodrer katte, der lever under frie forhold, har til gengæld ifølge rådet deres del af ansvaret for at sikre, at de katte, som de har taget ansvaret for, har det godt og ikke formerer sig ud over det antal katte, som ejeren eller "foderværten" kan tage ansvaret for.

Endelig fremgår det af udtalelsen, at rådet støtter dyreværnsorganisationernes oplysningskampagner og bidrag til indfangning, neutralisering og genudsætning eller aflivning af herreløse katte.

Det er min opfattelse, at der med den gældende regulering er lagt fornuftige rammer for, hvordan problemer med herreløse katte skal håndteres. Jeg mener i den forbindelse bl.a., at håndteringen af herreløse katte i form af indfangning og aflivning af disse katte fortsat bør påhvile kommunerne.

Herudover mener jeg, at det er vigtigt, at katteejere og personer, som fodrer herreløse katte, er sig deres ansvar bevidst og sørger for, at de katte, som de har taget ansvaret for, har det godt og ikke formerer sig ud over det antal katte, som den pågældende kan tage ansvar for.

Mette Gjerskov

/Louise Vadheim Guldborg